

Des del meu racó...

REFLEXIONS SOBRE LA FESTA MAJOR

Quan em varen demanar de fer un article remarcant el què ha estat la Festa Major d'enguany, confesso que de primer antuvi no ho veia massa clar, ni fins i tot interessant com a notícia. Tothom, qui més qui menys ha pogut assistir als diversos actes i actuacions programades, i treure'n les seves pròpies conclusions que poc o gens podrien fer canviar les que jo pogués apuntar aquí. Això no obstant i tot, reflexionant sobre el que ha vist des del meu racó, m'ha fet canviar de parer i decidir-me a escriure aquests apunts, tot i sabent que potser no plaguin a alguns dels possibles lectors. Tant és, penso —crec— que les coses s'han de dir i quan més aviat millor, plaguin o no a segons qui, oïmés quan hom està convençut de què actua d'acord amb la seva consciència, tot i acceptant poder estar equivocat, encara que aquesta vegada penso que no és així. Però anem per feina.

Com ja he dit més amunt, no penso parlar-vos dels actes purament festius, tot i que hi ha tema per a fer-ne una crítica bastant llarga. Deixem-ho estar. La meua intenció va més enllà, concretament a l'aspecte humanista. Que això és difícil? que pot crear problemes i fins i tot ser titllat del què volgueu? Ja ho sé i accepto el risc; no serà la primera ni probablement l'última vegada que això em passa; és a dir, que no

em vindrà pas de nou, ni em farà desdir del que penso i sento.

Per a començar he de manifestar el meu desacord en el fet que als programes editats per la Festa Major no hi ha ni un sol mot que faci referència als actes religiosos, tot i que aquesta Festa Major s'enceta fa ja molts anys (vegeu "Plaça Gran" de data 9 d'agost on s'hi publica l'origen d'aquesta festa) per motius purament de caire religiós. No obstant això, el dissabte, dia 8, al migdia, tingué lloc a la Parròquia una Missa Solemne en honor dels co-Patrons de la Parròquia, Sant Donat i Sta. Faustina. Quants veïns hi participaren? No pas els suficients per omplir el temple de gom a gom com sembla hauria d'haver estat. Fins i tot les nostres primeres Autoritats no hi eren pas totes. És clar que a la mateixa hora hi havia altres atraccions... Quant al dilluns, dia 10, a les 8, 30 de la tarda, es celebrà l'Eucaristia en sufragi dels difunts de la Parròquia durant l'any. Sabeu quants veïns hi varen assistir? No crec que fossin gaire més d'una dotzena els qui es recordaren dels qui ens han deixat per anar a la Casa del Pare... I això per un poble que es diu cristià no és pas massa bo, crec jo...

Però no és per aquí per on van els trets solament. Si heu llegit la Salutació que es fa a la primera plana del programa de festes haureu pogut comprovar que per sobre de tot se'ns desitgen dies de

convivència i germanor, d'amistat i d'unió entre tots. Ha estat així? Pel que he pogut observar des del meu racó, no.

He estat present a tots els actes celebrats a l'envelat, encara que fos des de l'entrada o anat alguna que altra vegada a saludar a amics o coneguts a les seves llotges, i el que he pogut observar ha estat per a mi decebedor. Cadascú a la seva llotja, d'esquena als qui ocupaven les més properes, semblaven ignorar els seus veïns. Rarament conversaven entre ells o participaven fent gatzara plegats. On és l'amistat i la germanor? Jo no la vaig saber copsar i això em sembla tant greu com el que he citat anteriorment. Si durant aquests dies en que participaven plegats, en un mateix lloc, frec a frec amb els altres veïns, sembla que els volguessin ignorar; què no serà durant els altres dies de l'any? Com podrem sentir-nos units i disposats a ajudar-nos els uns als altres? Què n'hem fet de l'esperit de germanor i amistat, quan ni tan sols en els moments d'esbarjo en sabem donar prova? Penso que tots plegats hauríem de pensar-hi una mica i esforçar-nos a rectificar el que no pot ser bo per a ningú. Sapiguem fer nostra la dita d'"avui per a mi, demà per a tu".

Bé, ja acabo. Ja he dit el que n'he tret de les meves observacions des del meu racó. Penso que he procurat no molestar a ningú en concret, però si m'he equivocat, en demano perdó.

Juli G. Valls

INSTANTANIES SOBRE L'EDUCACIÓ

No us penseu pas que al titular així el meu article parlaré de les diferents maneres d'educar i dels diferents sistemes d'educació. Senzillament intento recordar, a mi que faig l'article, i als lectors, què vol dir educar. O potser precisament què és educar...

Neixem marcats per unes inclinacions o tendències que en diem innates. Són la marca dels nostres pares o progenitors. És així quan el Dr. Roig i Raventós, si mal no recordo, deia: "L'educació comença abans de néixer (9 mesos abans)" o bé: "Sóc així; no hi ha res a fer", "Encara són petits; ja ho aprendran quan siguin grans". I penso que és un error pedagògic.

El desenvolupament de la personalitat, allò que dona consistència als actes de cada persona i a la manera de fer, té 4 etapes, segons la concepció moderna de la psicologia: infant, adolescent, jove i adult o madur. Cada etapa té uns centres d'interès, que s'han de viure en plenitud, però cap d'aquestes etapes té sentit ple en si mateixa. És una ruta vers la plenitud o maduresa. No podem parlar de personalitat fins que hom arriba a la maduresa de totes i cada una de les seves capacitats: corporals o somàtiques, psíquiques, intel·lectuals i espirituals.

Aquest petit preàmbul és necessari, al meu entendre, per arribar a comprendre el que és l'educació.

Tant les tendències... etc. com les vivències... etc. poden ser agradables, i són lligams, m'hi sento a gust o desagradables, i les rebutjo. Les agradables ens mouen a repetir-ho, les desagradables ens condicionen a fugir-ne.

Segons les imatges... etc. i vivències... etc. que entren en el subconscient de l'infant, acumulen experiències o acti-

tuts de reclam o de rebuig. I la repetició d'allò que és agradable o el rebuig d'allò que és desagradable anirà formant l'hàbit de fer o no fer les coses. Afegint-hi a tot això el temperament, el caràcter, l'ambient de la casa, de l'escola i del carrer, més la "tele" i la societat... i tenim ben plantejat tot el problema de l'educació: Introduir l'infant pels camins de la crí-

tica constructiva que l'ajudi a arribar a un model de vida madura que té en compte les tres vertents de l'home: cos, comunicativa i finalment, si es vol entrar en l'ordre espiritual i religiós: fe viscuda, capaç d'arribar al transcendent, intentant viure entre els homes.

Això és, al meu entendre, EDUCAR. Josep Maria Montfort i Alabau

LA REVISTA "ROQUEROLS" ES COMPLAU EN FER OFERIMENT DE LES SEVES PLANES A TOTES LES ENTITATS I COL·LECTIUS LOCALS PER TAL DE QUE HI PUBLIQUIN TOTA MENA D'INFORMACIÓ O COMUNICATS D'INTERÈS SOCIAL O GENERAL. Envieu els vostres escrits a nom de Revista "Roquerols" - Carrer de La Rambla, 111 - La Roca del Vallès - Telèfons 842 08 07 / 842 02 30.

A.S.V.A.T.

PROGRAMA D'EXCURSIONS PER AL MES D'OCTUBRE

L'excursió mensual, a 1.500 pessetes. Mes de Setembre: NURIA. Autocar, cremallera i esmorzar.

8 d'Octubre. RIO LEON SAFARI i visita cultural important. Autocar, entrades i esmorzar.

Excursions extres d'un dia: 2.000 ptes. Autocar, esmorzar, entrades i propines. MORELLA, TORRECIUDAD i SARAGOSSA.

Cada mes a ANDORRA, 2 dies complerts, per 2.900 pessetes. LOURDES, VIELLA i VALL D'ARAN, 3 dies, per 8.200 pessetes.

Excursió especial 1984, a MADRID. Excursions i àpats a restaurants inclosos. Hotel amb servei excel·lent. 25.100 ptes. Dies: 5, 6, 7, 8, 9 i 10 de Novembre.

RESIDENCIES: Octubre, primera quinzena, MALLORCA, 26.000 ptes. segona quinzena, LA LINEA DE LA CONCEPCIO, 27.100 ptes.

Novembre, del 19 al 30, tornada l'1 de Desembre. SANT PERE DEL PINATAR. 16.000 ptes.

ASVAT- Delegació: LA ROCA
JOSEP TORRELLES, C./ de
Dalt, 20 - Teléf. 842 09 02